

Zenia

Sattuu aivan hirveästi.

Minä huudan. En näe mitään. En huomaa mitään. Kaikki on mustaa, kylmää ja märkää.

Tuolla jossain on paikka. Siellä, missä on kanaaleita. Siellä, missä on kosteaa, vettä, maata. Vuonon rannalla, tasaisella maalla. Padon luona. Vasen.

Minä olen Zenia. Tai ainakin luulen niin. Se nimi sanoo minulle jotain. Olen 13-vuotias. Kuulun sinne, Vasenille. Sen minä tiedän. En kuulu minnekään muualle.

Pesukoneita. jääkaappeja.

Suussani on jotain märkää. Se tunkeutuu minuun. Kylmä, musta vesi.

Ei, en halua olla rauhassa. Jonkun on kuunneltava minua. Autettava minua. Kunpa joku ottaisi minut syliin.

Mutta missä minä oikein olen? Haluan pois täältä. Haluan kotiin. Haluan rauhaan!

Kunpa vain joku kuulisi ääneni.

Jokin kiskoo minua. Jokin tahtoo yhteyden minuun. Haluaako joku satuttaa minua vielä enemmän?

...

Sinä olet Zenia. Olet 13-vuotias. Olet kuollut ja kylmyyden, pelon ja epätietoisuuden vanki. Pystyt tuntemaan vain kipua ja ahdistusta.

Haluat päästä rauhaan, mutta et voi saada rauhaa ennen kuin joku on nähnyt sinut. Et voi saada rauhaa ennen kuin tiedät, mitä sinulle on tapahtunut. Et voi saada rauhaa, ennen kuin joku on nähnyt tuskasi ja tuonut sen päivänvaloon.

...

Eräs nainen elävien maailmasta on saanut yhteyden sinuun. Hän yrittää vetää sinut hetkeksi takaisin. Sinä haluat apua, mutta olet samalla peloissasi. Keneen voit luottaa?

Tämä on ensimmäinen luku, ja Zenian henki on vankina elämän ja kuoleman välitullassa. Ainoa yhteytesi elävien maailmaan on nainen, joka on saanut yhteyden henkeesi. Et voi puhua hänelle suoraan tai ilmaista itseäsi huoneessa, mutta voit siirtää lasia, jonka avulla nainen on saanut yhteyden sinuun. Voit liikuttaa lasia ympäriinsä laudalla, jolle on kirjoitettu sanat ”kyllä” ja ”ei” ja kirjaimia, joiden avulla voit tavata vastauksesi. Voit kuitenkin myös vaikuttaa hieman asioihin huoneessa, esimerkiksi kaataa esineitä, kolistella keittiössä tai kirjoittaa sanoja ikkunaan tiivistyneeseen kosteuteen.

Pelin kannalta on tärkeää, että viestität naiselle seuraavat asiat: nimesi on Zenia, olet 13-vuotias ja lähtöisin Vasenilta. Vihjaa myös voimakkaasti siihen, että sinun ja kodinkoneasentajan välillä on yhteys, mutta älä sano sitä suoraan.

PELAAJALLE

Ensimmäinen luku esittelee Zenian ja muut keskeiset henkilöt. Zeniana vastuullasi on välittää seuraavat asiat: nimesi on Zenia ja olet kuollut, olet 13-vuotias ja hirvittävän peloissasi, ja että muistat jotain, mikä liittyy pesukoneisiin tai muihin isoihin kodinkoneisiin.

Britta, sairaseläkkeellä oleva sosiaalityöntekijä

Tänä iltana on niin kylmä, ja Brittaa pelottaa. Hän vapisee tavallista enemmän istuessaan pöytänsä ääressä pienessä talossaan ja katselee esineitä edessään pöydällä: mustia kynttilöitä, liinaa, jossa on erilaisia kuvioita, ja pientä juomalasia, johon hän pian aikoo puhalttaa, jos vain löytää itsestään tarvittavat voimat.

Ruumistakin särkee erityisen paljon tänä iltana, enemmän kuin yleensä. Tuntuu siltä, kuin jokin tunkeutuisi sisään ja osuisi kylkiluihin ja selkänikamiin. Se ei johdu vain tästä sairaudesta.

Hän ei oikeastaan edes haluaisi ryhtyä toimeen. Hän ei haluaisi kuulla totuuksia, joita hän tulee kuulemaan. Mutta se on hänen velvollisuutensa. Niin sen täytyy olla.

Brittan tytär Lone on aina pudistanut päätään Brittan yrityksille saada yhteys henkimaailmaan. Hän on aina tiennyt, että hänen äidillään on kyky – hän osaa katsoa ihmisiä ja kertoa heille asioita. Mutta että saisi yhteyden tuonpuoleiseen: henkiin, aaveisiin, kummituksiin tai miksi niitä nyt ikinä tahtookaan kutsua? Se on vähän liikaa. Britta ei myöskään ole koskaan saanut yhteyttä, ei ainakaan sellaista, jota ei voisi olla huomaamatta.

Nyt Britta kuitenkin aistii jotain. Se on käynyt yhä selkeämmäksi sen jälkeen, kun ms-tauti toden teolla alkoi kalvaa hänen ruumistaan.

Tässä illassa on jotain erityistä. Britta tietää sen. Siksi on niin kylmä, siksi Britta pelkää niin kovasti. Joku haluaa kertoa hänelle jotain.

Aavistukset ja velvollisuus ovat aina olleet osa Brittan elämää. Ei vain henkitasoilla, vaan myös työelämässä. Kun lapsi piti ottaa huostaan vanhemmiltaan, kun pelättiin pahinta. Hän uskoi aina voivansa tehdä jotain tärkeää, kun piti tehdä vaikeita päätöksiä kunnan piikkiin. Hänellä oli moraalinen velvollisuus auttaa.

Kukaan ei vain kuunnellut uskomuksia. Päätösten tuli olla rationaalisia, loogisiin argumentteihin ja kovaan faktaan perustuvia. Asioihin ei voinut puuttua pelkkien epäilysten vuoksi.

Brittalla oli hyvä sydän, oli esimies sanonut Brittan läksiäisjuhlassa Brittan jäädessä sairaseläkkeelle. Mutta hän oli myös naiivi ja liian kiltti, esimies oli jatkanut rakastettavasti hymyillen. Britta tahtoi niin kovasti tehdä hyvää, että hän joskus melkein sotki asiat, hän jatkoi yhä hymyillen. Kaikki kollegat hymyilivät hänen kanssaan.

Britta ei hymyillyt. Hän ajatteli kaikkia, joita ei ollut voinut auttaa lain, sääntöjen tai oikeusturvakysymysten vuoksi. Hän ajatteli sitäkin, ettei enää kyennyt tekemään velvollisuuttaan.

Ja nyt hän itse on yhtäkkiä sosiaalitoimiston asiakas, sairauden murtama eläkeläinen, joka tarvitsee kotipalvelua, apuvälineitä ja vaihtuvia asianhoitajia. Vanheneva naisraukka, joka istuu yksin pikku talossaan Vasenilla – ja voi vain odottaa että Lone-tytär pistäytyy tänäänkin häntä katsomassa.

KUINKA HENKEÄ KUTSUTAAN?

Se, mitä Britta aivan konkreettisesti tekee henkiä kutsuessaan, ei ole tärkeää. Hänellä on kuitenkin erityinen ouija-lauta, jolla on kirjaimia ja yksinkertaisia sanoja kuten ”kyllä” ja ”ei”.

Kutsuminen aloitetaan sulkemalla silmät ja puhaltamalla lasiin, joka käännetään sitten ylösalaisin. Sitten kysytään ”Onko henki läsnä?”. Jos on, henki jää vangiksi lasiin ja voi liikutella sitä edestakaisin laudalla ja näin vastata kysymyksiin. Vastaukset voivat olla ”kyllä” tai ”ei”, mutta henki voi myös tavata hieman pitempiä vastauksia. Lasi on rikottava istunnon jälkeen. Jos lasi kaatuu tai sitä ei rikota, henki pääsee vapaaksi ja voi alkaa kummitella talossa.

PELAAJALLE

Britta on luvun avainrooli. Otat luvussa yhteyden henkeen, ja tämä yhteys käynnistää koko skenaarion. Siksi on tärkeää, että Britta on pelostaan huolimatta utelias.

Lone, kouluterveydenhoitaja

’Vasenin kodinkonehuolto’ lukee kyltissä isoilla kirjaimilla. Lone tuntee paikan hyvin. Tai oikeastaan hän ei tunne, mutta on kuullut siitä paljon. Esimerkiksi sen, että asentajan Sonny-pojalla on paljon vaikeuksia ja että koulupsykologi on keskustellut hänen kanssaan monta kertaa. Siitä oli puhetta juuri yhtenä päivänä lounastauolla. Tänään Lone ei kuitenkaan ole töissä, joten hän ei tahdo ajatella sellaista.

Lone tulee pitkän soratien päähän ja ajaa talon pihaan. Paikka on jo nähnyt parhaat päivänsä, hän ajattelee jarruttaessaan ja kuunnellessaan soran ääniä renkaiden alla. Kaikkialla lojuu liesituulettimien, pesukonerumpujen ja keittolevyjen jäännöksiä. Järjestyksestä ei täällä juurikaan piitata.

Mutta halpaa täällä on, Lone ajattelee kamppaillessaan saadakseen pesukoneensa ulos auton tavaratilasta. Paikka sijaitsee myös hyvin lähellä hänen äitinsä kotia, jossa äiti jääräpäisesti tahtoo asua sairaudestaan huolimatta. Niinpä hän voi jättää koneen korjattavaksi ja toivon mukaan hakea sen jonain päivänä kotimatallaan, palatessaan päivittäiseltä vierailultaan äitinsä luona.

Lone kiroaa mielessään, että J ensin pitää juuri olla ajamassa Italian maanteitä, kun kodinkoneet hajoavat. Niin hemmetin tyypillistä! Samassa Karl alkaa räpeltää takaoven kanssa.

– Äiti, mä haluan ulos! Emmä viitti istua täällä! Äitiitii!

Helvetti, Lone huutaa ääneen, kun pesukone liukuu hänen otteestaan ja rysähtää soraan.

...

Lonen elämä ei ole helppoa. Hänen on hoidettava kaikki yksin. Karl täytyy hakea päiväkerhosta, viedä jalkapallotreeneihin, hänen täytyy saada leikkiä kavereiden kanssa ja saada uutta vaatetta ylleen. J ensille pitää laittaa ruokaa, häntä pitää hoivata ja hänen kanssaan täytyy harrastaa seksiä silloin, kun hän lopultakin on kotona eikä aja ympäri Eurooppaa.

Ja sitten on vielä Lonen äiti, Britta. Vanha, jääräpäinen sosiaalityöntekijä, joka on jäänyt sairaseläkkeelle. Hänellä on ms-tauti ja hänen ruumiinsa sortuu hitaasti mutta varmasti. Hän tarvitsee yhä enemmän apua, ja Lone ajaakin lähes päivittäin Brovstissa sijaitsevasta rivitalostaan äitinsä luo Vaseniin kaupungin ulkopuolelle.

Lone todella rakastaa äitiään. Hän on kuitenkin aina puistellut päätään äitinsä merkillisille aavistuksille. Sairauden edetessä Lonen on kuitenkin ollut pakko myöntää, että hänen äitinsä pystyy näkemään ihmisistä joitain asioita. Yhteydet henkiin ja tuonpuoleiseen ovat silti vähän liikaa ja lisäksi epämiellyttäviä edes ajatella. Mutta eihän niitä voi edes ottaa todesta.

PELAAJALLE

Lonen roolissa sinulla on tässä luvussa tärkeä tehtävä. ”Vasenin kodinkonehuollossa” käyntisi yhteydessä esitellään perhe, josta skenaario kertoo. On tärkeää, että myös Karl saa paikkansa luvussa.

Roolisi on tärkeä myös myöhemmin tässä luvussa, kun käyt äitisi luona. Silloin olet se, jolle äitisi voi uskoutua.

Jörgen, kodinkoneasentaja ja myyjä

Jörgen tietää, että Brovstin asukkaat pitävät häntä outona. Hänelle se on samantekevää. Ihmiset tulevat kuitenkin hänen luokseen kodinkoneineen. He tulevat Vasenin kodinkonehuoltoon. Koneita korjataan, romutetaan ja vaihdetaan. Jörgenillä on sitä, mitä ihmiset tarvitsevat: halvat hinnat ja varaosia. Mitä muuta kukaan voisi toivoa? Jörgen pitää huolen vain itsestään. Tekee sen, mitä pyydetään.

Ollessaan verstaalla sinisissä työhaalareissaan Jörgen ei aina kuule asiakkaiden tulevan. Joskus ihmiset voivat joutua odottamaan hetken. Tai sitten Sonny voi tulla hakemaan häntä, kun tulee asiakkaita.

Mutta Sonny ei koskaan tee niin kuin käsketään. Pirun kakara. Se hän sentään on ymmärtänyt, ettei hänellä ole verstaaseen mitään asiaa. Myöskään asiakkaita ei verstaalla kaivata. Se on Jörgenin valtakunta, ei kenenkään muun.

Onneksi Sonny ei enää pälpätä Zeniasta. Jotain hänkin on ymmärtänyt. Tyttöä ei ole olemassakaan. Ei enää.

Sonny, 9-vuotias koululainen

Auto ajaa pihaan. Kun auto tulee, on mentävä piiloon. Zenia on sanonut niin. Koskaan ei voi tietää, kuka tulee, eikä sitä, mitä tulija tahtoo. Mutta isä sanoo, että hänet on haettava, jos hän on verstaalla. Niin siis pitää tehdä. Hän sanoo kyllä myös, ettei Zeniasta saa puhua.

Sora rapisee auton pohjaa vasten sen ajaessa pihaan. Sonny on käpertynyt ruostuneen romun taakse. Hän ei tarkalleen tiedä, mitä se on, mutta se liittyy jotenkin kaikkiin isän pesukoneisiin. Niihin, mitä hän korjaa, jotta ihmiset saisivat vaatteensa puhtaiksi. Puhtaat vaatteet ovat tärkeitä.

Sonnyn vaatteet eivät ole puhtaat, eivät edes silloin, kun hän on koulussa. Siksi kukaan ei tahdo leikkiä hänen kanssaan. Siksi hän onkii paljon mieluummin kanaaleista. Siellä hän voi tehdä mitä lystää. Hän voi puhua Prinsessa Zeniasta, kanaalin Vanhasta Hauesta ja vaarallisesta lintutornista. Siellä on aivan sama, ettei hän saisi puhua sellaisista asioista.

Autossa on nainen. Se on koulun terveydenhoitaja, joka kuulemma koskettelee isojen poikien kikkeleitä. Sonny ei pidä hänestä, koska hän kyselee niin outoja asioita. Autossa on myös poika, joka on vähän Sonnyta nuorempi. Ehkä hän tahtoo leikkiä? Sonny haluaisi näyttää pojalle onkivapansa ja kanaalit. Ehkä poika voisi jäädä hetkeksi.

Sonny unohtaa kokonaan, että hänen piti mennä hakemaan isäänsä.

PELAAJALLE

Sinulla on tässä luvussa kaksi roolia: Jörgen ja hänen poikansa Sonny. Näiden kahden hahmon yhteispeli asiakkaiden kanssa on luvussa keskeistä – heidän keskinäinen suhteensa ei ole tärkeä, vaan sitä kehitellään myöhemmin. Mikäli molempien on jossain tilanteessa oltava paikalla samanaikaisesti, voit valita, kumpaa esität. On kuitenkin tärkeää esitellä molemmat henkilöt ja antaa viitteitä heidän salaperäisistä puolistaan.

Zenia

Olen vapaa, mutta kuitenkin vanki. Olen kiinni kourussa, vaikka voin liikkua vapaasti. Minulla on kylmä ja minua pelottaa. Kuka se nainen oli, joka näki minut hetken aikaa? Mihin minun nyt on mentävä?

Olen Vasenilla. Talossa, olohuoneessa. Verstaalle en kuitenkaan pääse sisään, jokin estää minua näkemästä, mitä siellä on. Minun täytyy päästä sinne.

He istuvat olohuoneessaan pöydän ääressä ja syövät lihaa, perunaa ja kastiketta. Mies, nainen ja poika. He eivät voi nähdä tai kuulla minua. On aivan sama, paljonko huudan, kuljen edestakaisin tai huokailen. Mutta he tulevat näkemään minut ja kuulemaan minut. Kertokaa minulle, kuka minä olen.

...

Sinä olet Zenia. Olet 13-vuotias. Olet kuollut, mutta vaellat silti elävien maailmassa, jossa kukaan ei voi nähdä tai kuulla sinua. Henkesi pääsi vapaaksi naiselta, joka sai sinuun yhteyden. Hänet keskeytettiin, ja pääsit karkuun, mutta et vielä tiedä, oliko se hyvä asia vai ei.

Tässä luvussa voit nähdä ja kuulla kaiken, mitä tapahtuu. Et kuitenkaan saa yhteyttä maailmaan, jossa kuljet. Voit puhua ääneen tai yrittää tehdä jotain, mutta kukaan ei kuule. Toiset pelaajat kuulevat sinut ja voivat käyttää sanojasi hyväkseen omaa hahmoaan pelatessaan, mutta heidän hahmonsensa eivät kuule sinua.

Voit tehdä turhautumisesi näkyväksi. Yritä päästä vuotovaikutukseen elävien maailman kanssa. Kuiskaa tai pidä meteliä tapahtumista riippuen. Pienet asiat ovat kuitenkin parempia kuin suuret. Roolisi on täydentää sitä, mitä muut pelaajat tekevät.

Luvun lopussa huomaat voivasi vaikuttaa hieman poikaan. Voit saada hänen niskakarvansa nousemaan pystyyn. Voit puhalttaa kevyesti ilmaa hänen kasvoilleen. Hän saattaa huomata jotain pientä.

PELAAJALLE

Toisen luvun keskipiste on Vasenilla asuva perhe, ja kohtaaus käsittelee arki-iltaa perheen parissa. Zeniana olet se, joka osoittaa muille pelaajille kontrastin tavallisuuden ja ahdistuksen välillä.

Myöhemmin luvussa saat myös sivuroolin, jota esität yhdessä kohtauksessa. Siinäkin kohtauksessa voit välillä olla Zenia, jolloin voit näyttää, kuinka hän reagoi tapahtumiin.

Jörgen, kodinkoneasentaja ja -myyjä

Huonoa kastiketta, aivan liikaa suolaa. Jörgen vihaa huonoa kastiketta ja on sanonut sen vaikka kuinka monta kertaa.

Hän katsoo Katea. Akka ei puhu mitään, syö vain silmät lautasessa ja luulee varmaan tehneensä mahtavan soosin. Sellainen hän on, ei minkäänlaista itsekritiikkiä.

Minkä helvetin takia hän on nainut tuollaisen? Kymmenen vuotta pelkkää tyhjää, Jörgen ajattelee.

...
Jörgen tietää olevansa erikoinen mies. Pohjimmiltaan hän on kuitenkin hyvä, sen hän tietää. Eihän Kate muuten olisi nainut häntä ja ollut kymmentä vuotta hänen kanssaan ja tehnyt hänelle vielä Sonnyäkin. Ja entäs ne naiset ennen häntä? Ei hän olisi koskaan saanut Tennaa, ellei olisi ollut hyvä mies.

Tekeehän hän ihmeellisiä asioita ja on usein äreä ja kiukkuinen, mutta hän on ok, kunhan saa pitää huolen itsestään ja tehdä asioita omalla tavallaan. Ei väkeä muuten lappaisi Brovstista saakka pesukoneineen, kuivausrumpuineen ja liesineen, joissa on kaiken maailman vikoja.

Puhumattakaan perhetutuista, joita joskus tulee käymään. He pitävät siitä, mitä hänellä on tarjolla ja saavakin ihan priimaa. Siitä Jörgen ilahtuu ja muuttuu joskus aivan hurmaavaksi. Silloin hän puhkeaa puhumaan ja voi jopa kehua Katea, lausua kohteliaisuuksia ja kaikkea sellaista, mikä muuten tuntuu vaikealta.

Hän on siis tarpeeksi hyvä. Niin Katekin sanoo usein juuri ennen kuin he nukahtavat, kun Jörgen on masentunut ja syyttää itseään maailman ongelmista. Joskus hän jopa halaa.

...
Vasenilla sijaitsevassa talossa on tullut aivan hiljaista. Kate istuu hiljaa ja tuijottaa soosiaan. Sonny leikkii ruuallaan ja odottaa vain pääsevänsä ulos, onkimaan kanaaleista onkivavallaan, pää täynnä merkillisiä tarinoitaan. Jörgen itse tekee mieluiten töitä, on yksin verstaallaan ja tekee sitä, minkä parhaiten osaa, tai sitten kerää rysiä vuonolla.

Jotain puuttuu, sen tietävät kaikki. Tenna koulussaan on vain osa sitä. Mitä pirua se sellainenkin on? Helvettiäkö kunnan piti ruveta sanelemaan, kuinka tässä pitää olla ja elää? Onko niillä tosiaan oikeus? Jörgen lähtee, hitto soikoon, kohta hakemaan tytön kotiin. Tyttö kuuluu tänne eikä minnekään ruohoa polttavien punkkareiden ja naurettavien opettajien sekaan.

Jotain muutakin puuttuu. Ajatus saa Jörgenin melkein vapisemaan. Hänen on jotenkin vaikea hengittääkin ja vatsassa kiertää.

Mitä helvettiä hän sanoo, kun perhetutut tulevat, kun onkin aivan hiljaista? He joutuvat lähtemään pettyneinä, koska hän ei voikaan tarjota sitä, mitä he tahtovat. Mitä hän voisi tarjota tilalle?

PELAAJALLE

Toisen luvun keskiössä ovat Jörgen ja hänen perheensä. Luku käsittelee arki-iltaa Vasenilla. Siitä tulee myös odottamattomaan suuntaan kehittyvä ilta, ja Jörgenistä paljastuu puolia, joista kuvauksessa vain vihjaillaan.

Kate, työn kanttori, 9-vuotiaan Sonny'n äiti ja 16-vuotiaan Tennan äitipuoli

Olohuoneessa on aivan hiljaista. Kate katsoo lautastaan, jolla on perunaa ja jauhelihapihviä. Hän tietää, että kastike on huonoa. Hän tietää tarkalleen, mitä Jörgen ajattelee, ja mitä hän pian sanoo. Sellaista se on ollut jo kymmenen vuoden ajan: hiljaisuutta ja kuitenkin aivan liikaa puhetta.

Kate tekee kaiken niin hyvin kuin pystyy. Hän tekee kastikkeen niin kuin hänen oletetaan se tekevän, hän kasvattaa Sonnyä niin kuin lasta hänen mielestään on kasvatettava ja on Jörgenille suloinen. Sitä mies tarvitseekin, vaikka Kate usein vihaa miestänsä ja tämän mutkikasta sielua kaikkine salaisuuksineen. Kuitenkin hän vihaa Jörgeniä vielä enemmän silloin, kun tämä vaikenee. Sehän on selvää.

Kate katsoo hetken Sonnyä. Yhdeksänvuotias, muttei päästä ääntäkään. Poikaparka, hän ajattelee usein. Jospa Kate vain tietäisi, mitä poika oikeastaan ajattelee, mitä pojan merkillisessä pikku päässä oikein liikkuu. Hetken päästä poika kiiruhtaa kanaaleille onkimaan. Sitä hän tekee joka ilta, vaikka Kate kuinka sanoisi, että talvella on liian kylmä. Jörgen antaa kuitenkin luvan, ja kun Jörgen lupaa, ei Kate sano vastaan.

...

Kate toivosi, että hänellä yhä olisi työnsä. Kirkossa istuminen urkusävelten kuohuessa valtavista pilleistä oli hänen tapansa huutaa ja hengittää. Nyt Katella on vain harmoni, jota ei ole vuosikausiin viritetty ja jonka mustista koskettimista kolme ei enää toimi. Sellaiselle soittopelillä ei huudeta, korkeintaan vaikeroidaan hiukan salaa, kun Jörgen ei ole kuulemassa.

Joskus Kate menee Torslevin kirkkoon. Sitten hän vain istuu, katselee ympärilleen ja unelmoi uruista. Kerran hän sai luvan kokeilla niitä, ja se oli hurmaavaa. Nyt hän uneksii synkimpinä hetkinään, että nuorelle kanttorille tapahtuisi jotain ja että hän saisi tämän paikan, tai että Brovstin kirkon vanha eukko pian kuukahtaa.

Kunpa he eivät olisi koskaan muuttaneet Brovstiin, vaan olisivat jääneet Saltumiin. Jospa hänellä vain olisi ajokortti ja auto, niin hän voisi käydä muualla töissä. Kate tietää kuitenkin, ettei sellaista tule koskaan tapahtumaan.

Kunpa kunta olisi pakottanut hänet lähtemään, eikä Jörgenin 16-vuotaista tyttöä aikaisemmasta suhteesta. Tennalle järjestettiin paikka sisäoppilaitoksesta, jotta hän saisi rauhaa ja ympäristönvaihdoksen – niin kuin asianhoitaja sen ilmaisi. Kunpa he olisivat tajunneet, ettei ongelma ollut Tennassa – silloin olisi moni asia toisin.

...

Kaikki on hiukan paremmin, kun talossa on vieraita. Perhetutut saavat esiin Jörgenin parhaat puolet. Silloin hänestä tulee kiltti ja ystävällinen ja hän kehuu Katea. Joskus hän myös taputtaa Katea takapuolelle ja joskus antaa vielä muutakin.

Viime aikoina on vain käynyt niin vähän vieraita. Jörgen viettää aina vain enemmän aikaa verstaalla, ja jos joku tuleekin, hän lähettää heidät pian pois, ja asiakkaita käy verstaalla yhä vähemmän.

Sonnykin viettää yhä enemmän aikaa kalareissuillaan ja kertoo outoja tarinoita Prinsessa Zeniasta. Kate haluaisi niin selittää Sonnylle että ne ovat vain tarinoita, mutta hän ei voi. Sonny ei sellaista käsitä, vaikka se koulupsykologikin sanoi hänelle niin.

PELAAJALLE

Toisen luvun keskipiste on Vasenilla asuva perhe, ja kohtausta käsittelee arki-iltaa perheen parissa. Pelaajana tehtäväsi on selvittää, kuka Kate on. Luvun edetessä saat selville yhä uusia asioita Jörgenistä ja Katesta, ja saat vapaasti arvioida, miten Kate niihin suhtautuu. Saat myös vapaasti ratkaista, paljonko Kate niistä oikeastaan tietää.

Sonny, 9-vuotias koululainen

Ruskeaa kastiketta, perunaa ja jauhelihapihviä. Sonny todellakin vihaa sitä. Miksi pitää aina olla kastiketta, kun isäkään ei halua sitä? Sonny söisi mieluummin pitsaa. Hän rakastaa sitä. Isän vierailta on usein pitsaa mukanaan, kun he tulevat käymään. Joskus Sonnykin saa sitä, jos isällä ei ole nälkä.

Isä vain tuijottaa kastikettaan niin kuin äitikin. Kotona on viime aikoina ollut hiljaista. On ollut hiljaista siitä saakka, kun Sonny lakkasi puhumasta Prinsessa Zeniasta. Se oli sen jälkeen, kun se koulupsykologinainen kertoi sen olevan vain jotain, mitä Sonny keksii omasta päästään, ja sen jälkeen, kun isä raivostui hänelle, koska hän kulki ympäriinsä kertomassa valheita.

Sonnylla on ikävä Zeniaa ja Tennaakin. Kunpa sisko tulisi pian kotiin. Isä sanoo, että Tenna on koulussa, koska se on hänen rangaistuksensa. Kunpa se Tennan rangaistus olisi pian ohi.

Sonnyllä on tapana mennä ulos onkimaan heti, kun se on mahdollista – myös iltaisin. Tänä iltana jokin kuitenkin pidättelee häntä. Ehkä se johtuu siitä, että hänellä on kylmä, ehkä siitä, että jotain muuta on tapahtumassa, ehkä jokin asia pelottaa häntä.

PELAAJALLE

Sonny'n perhe on toisen luvun keskiössä, ja luku käsittelee arki-iltaa heidän luonaan. Et ole Sonny'n roolissa luvun päähenkilö, mutta saat hetkittäin huomiota, ja sinun on valittava, miten suhtaudut tapahtumiin. Myöhemmin luvussa saat myös sivuroolin, jota esität yhdessä kohtauksessa. Siinäkin kohtauksessa voit välillä olla Sonny, jolloin hän pääsee mukaan peliin.

Bjarne ja Bodil, perhetutut
(IDENTTISET KUVAUKSET)

Höyryävän lämmin pizza tuoksuu koko vanhassa kuorma-autossa. Jo tuoksu tekee nälkäiseksi, mutta pizza ei ole autossa istuvalle parille, vaan Vasenilla asuvalle kodinkoneasentajalle. Sopimukseen kuuluu, että pitsaa on oltava mukana, kun liikkuu tietyillä asioilla.

Jörgen ei tiedä, että pariskunta on tulossa käymään tänä iltana. He eivät ole käyneet aikoihin, mutta se ei haittaa. Kodinkoneasentaja on aina iloinen nähdessään tämän pariskunnan.

Kodinkoneasentajalla on aivan erityistä tarjottavaa, mitä ei muualta saa. Taitava mies, sitä hän on. Hänen luonaan kyläily on aina miellyttävää.

Bodil juo yleensä kahvia Katen kanssa, kun miehet käyvät verstaalla. Siellä on aina jotain nähtävää. Joskus pariskunnat puuhailevat myös kaikki neljä yhdessä.

Joskus kodinkoneasentaja syö pitsan itse, joskus yhdeksänvuotias Sonny saa sen. Se poika tosiaan rakastaa pitsaa.

PELAAJILLE

On hyvin tärkeää, ettette sano suoraan, millä asioilla liikutte. Olette kuitenkin käyneet aikaisemminkin, ja tiedätte, mitä kodinkoneasentajalla on tarjota. Voitte itse päättää, tietävätkö sekä Bjarne että Bodil.

Zenia

Joku kutsuu minua. Onko se tuo nainen, joka voi auttaa minut kotiin? Ei, se on joku muu, se on pieni poika. Hän kutsuu Zeniaa, prinsessaa, kanaalin hirviötä.

Minä olen prinsessa. Minä olen tornin vanki. Minä olen merenneito kanaalin pohjassa. Minä olen se, joka uhrataan Vanhalle Hauelle. Terävät hampaat ja pistävät silmät tulevat lävistämään ja häpäisemään minut.

Minä olen mukana pojan mielikuvitusleikissä. Minä pelkään.

Onko poika ystäväni vai viholliseni?

...

Olet Zenia, ja olet kuollut, 13-vuotiaana. Sielusi vaeltaa levottomana Vasenilla, vailla kontaktia ihmisten maailmaan. Et tiedä, kuka olet, etkä sitä miksi olet kuollut. Jotain on kuitenkin tapahtunut: olet saanut yhteyden pieneen poikaan nimeltä Sonny. Poika kutsuu sinua prinsessaksi. Tai ehkä asia onkin päinvastoin: sinä olet sanonut pojalle olevasi prinsessa. Tai ehkä kerroit pojalle jotain silloin, kun vielä elit.

Tässä luvussa voit puhua Sonnylle. Voit puhua hänen mielikuvitusmaailmansa kautta ja saada hänet kertomaan siitä sinulle. Tuossa maailmassa olet Prinsessa Zenia, joka on vankina lintutornissa pumppuaseman luona, ja joka tullaan uhraamaan kanaaleissa elävälle Vanhalle Hauelle.

Pystyt myös vaikuttamaan Sonnyyn. Voit saada hänet tekemään asioita todellises-
sa maailmassa, kun puhut hänelle prinsessan ominaisuudessa. Hän tekee vuoksesi
mitä tahansa, ja saattaa kertoa sinulle enemmän siitä, kuka olet. Muista kuitenkin,
että samalla pelkää hänen tarinoitaan ja kauhuja, joita ne heijastavat.

PELAAJALLE

Sonny on luvun päähenkilö. Hän on ongella ja eläytyy mielikuvitusmaailmaansa, jossa sinä olet prinsessa. Luku ei kuitenkaan käsittele mielikuvitusmaailmaa vaan todellisuutta, jota Sonny tulkitsee omalla tavallaan.

Zeniana voit halutessasi vaikuttaa Sonnyyn paljonkin, johdatella häntä mielesi mukaan – ja niin sinun on myös tehtävä, sillä hänen mielikuvitusmaailmansa voi kertoa sinulle ne asiat, jotka haluat tietää. Samalla sinun on saatava hänet paljastamaan, kuinka kieroutuneessa ja perverssissä mielikuvitusmaailmassa hän elää. Hänen mielikuvitusmaailmansa ei ole onnellinen tai suloinen.

Muista, että voit vain puhua Sonnylle: hän ei näe sinua. Olet pikemminkin sisäisen äänen, joka puhuu hänen tietoisuudelleen. Et pysty kommunikoimaan toisten luvussa esiintyvien ihmisten kanssa. He eivät näe eivätkä kuule sinua.

Sonny, 9-vuotias koululainen

”Näyttää siltä, että katsot minua kiimaisesti. Sinut annetaan siis prinsessalle. Hän on siitä iloinen, hän on iloinen kaikesta, mitä teet hänelle. Hän tekee kaiken, mitä käsket.”

Sonny katsoo ruohikossa sätkivää kalaa.

”Mutta prinsessaa ei ole olemassakaan,” Sonny sanoo piipittäväällä äänellä, jonka on tarkoitus tulla kalan suusta.

”Onhan hän olemassa, sinä tyhmä kala. Aikuiset vain sanovat, ettei häntä ole,” Sonny vastaa normaalilla äänellään, mutta korostetun vakuuttavasti.

”Hän vain asuu nyt muualla,” Sonny jatkaa katsellen kanaalia, kaisloja ja alavaa maata. Hän tarttuu keppiinsä ja alkaa hakata kalaa palasiksi.

...

Joskus Zenia on merenneito. Joskus hän on pieni kala, joka ui pakoon Vanhalta Hauelta. Ja joskus hän on oikea prinsessa, joka on vankina lintutornissa pumppuaseman luona ja odottaa siellä pääsevänsä miellyttämään vieraitaan.

Zenia on itse kertonut tämän, joten se on tietysti totta. Mutta nyt hän on kadonnut, joten Sonny on itse jatkettava tarinoita – muuten ne kuolevat ja prinsessakin kuolee.

Ehkä hän löytää jonkun, josta tulee uusi prinsessa.

...

Sonny pelkää hirveästi kanaalin mustia vesiä, varsinkin pumppuaseman luona. Niissä elää Vaha Hauki. Jotkut sanovat sen olevan yli kaksi metriä pitkä. Se on niellyt niin paljon kalastajien koukkuja, että se on liian painava uidakseen aivan pinnalla. Siksi sen vetäminen vedestä vaatisi yli-inhimillisiä voimia, jos sen saisi koukkuunsa.

Sonny tietää, että hänen on pakko pyydystää Vanha Hauki. Se vain makailee ja odottaa pääsevänsä kellistämään ja syömään prinsessan. Se täytyy pyydystää, tappaa ja kiduttaa. Voi myös olla, että hänen täytyy käyttää prinsessaa syöttinä. Hän aikoo osoittaa olevansa heistä se ovelampi. Mutta nyt, kun prinsessa on kadonnut, on hänen ehkä löydettävä uusi prinsessa.

PELAAJALLE

Sonny on tämän luvun päähenkilö. Kohtaukset käsittelevät Sonnyä, hänen mielikuvitusmaailmaansa ja kuinka hän kohtaa todellisen maailman ihmisiä. Mielikuvitusmaailma on koko ajan läsnä ja värittää tapaa, jolla ymmärrät todellista maailmaa.

On tärkeää osoittaa, kuinka häiriintynyt Sonny on. Hänen mielikuvitusleikkinsä eivät ole aurinkoisia ja suloisia, vaan perverssejä ja synkkiä. Sonny tulee tekemään kieroutuneita ja pahoja asioita toisille myös todellisessa elämässä. Vaikka hän unelmoi leikkikavereista, tuhoaa hän itse mahdollisuutensa kerta toisensa jälkeen.

Simon, 13 vuotta

Simon hihittää ja katsoo vieressään maassa makaavaa Malthea. Vitsit tuo jätkä on ihan pihalla. Aivan psyko, mutta myös ihan hauska tapaus.

Kaksi poikaa piileksii vanhassa lintutornissa padon luona. Vähän matkan päässä heistä kolmas poika leikkii itseksensä. Hänellä on onkivapa kädessään, ja hän on juuri hangannut kalanraatoa ruohoon. Simon ja Malthe piileskelevät juuri häneltä ja kuuntelevat pojan outoa yksinpuhelua kalan kanssa:

”Näyttää siltä, että katsot minua kiimaisesti. Sinut annetaan siis prinsessalle. Hän on siitä iloinen, hän on iloinen kaikesta, mitä teet hänelle. Hän tekee kaiken, mitä käsket.”

Tuo poika on ihan outo. Hänen nimensä on Sonny, ja hän on yhdeksän. Hän on sen kodinkonemiehen poika. Monet ovat sanoneet että hän on ihan seko, käy kuumelma koulupsykologilla ja tarinoi prinsessoista ja muusta lapsellisesta. Nytkin se puhuu kalalle ja sanoo, että se on kiimainen...

Simonilla ja Malthella oli muuten ihan lystiä, ennen kuin he huomasivat Sonнын kanaalin luona. He olivat löytäneet vanhoja pornolehtiä Simonin isoisän minkkifarmita. Lehdet olivat olleet niiden kahden junavaunun alla, jossa isoisällä on tapana istua tupakalla.

He eivät tietenkään puhuneet lehdistä kysyessään, saisivatko lainata isoisän Puch Maxia ja lähteä vähän ajelemaan. Olisihan se nyt ollut vähän liian noloa kysyä sellaista omalta isoisältään – vaikka ukko onkin ihan pirun omalaatuinen.

Vanhhat lehdet olivat aivan mahtavia, ja pojat nauroivat paljon niitä lukiessaan. Sitten he huomasivat Sonнын.

Tuolla Sonnyllä on muuten todella rietas isosisko. Eräät isot pojat, joiden kanssa Simon on joskus saanut vähän hengailua, ovat kertoneet. He ovat sanoneet, että se likka suostuu ihan mihin vain. Simon uskoo tämän – näkeehän sen jo päältäkin. Ja mitä kaikkea se likka olikaan sanonut jollekin pojista... haha... Häntä olisi hauska kokeilla.

Simon on kerran suudellut tyttöä. Se oli hurjaa, ja pää meni aivan sekaisin. Kroppassa jyskytti, ja Simonin teki mieli tehdä paljon muutakin, mutta tyttö ei tahtonut. Simon oli todella pettynyt, mutta se ei kuitenkaan estänyt häntä kertomasta Malthelle juttuja siitä, kuinka kuumana tyttö oli käynyt. Simon on kertonut siitä tosiaan paljon juttuja. Oli mahtavaa nähdä, kuinka kateellinen Malthe oli.

Malthe ei ole aivan yhtä innoissaan, mutta Simonille se on aivan sama. Hän nyökkää ystävälleen merkiksi ennen kuin nousee. Heidän täytyy vähän jutella Sonнын kanssa.

PELAAJALLE

Toisin kuin Sonny, Simon on tämän luvun sivuhenkilöitä. Tehtäväsi on toimia Sonнын kanssa- ja vastapelaajana – sinun on oltava kiva Sonnya kohtaan, mutta samalla painostettava häntä. Sinä ja Malthen pelaaja ette kuitenkaan saa olla liian kovia ettekä vain kiusata Sonnya – tähän toivotte, että Sonny auttaisi teitä pääsemään yhteyksiin isosiskonsa kanssa.

Malthe, 12 vuotta

Malthe kyyristyy aivan ikkunaruuudun taakse vanhassa lintutornissa. Hän katsoo silmiään siristellen kanaalin rannalla onkivapa kädessään seisovaa pikkupoikaa. Poika on juuri hinkannut kalaa maahan ja seisoo puhumassa sille. Lopuksi hän lyö kalaa kepillä. Olisi hiljaa, tuo on pelottavaa! Ja sitten poika vielä sanoo:

”Näyttää siltä, että katsot minua kiimaisesti. Sinut annetaan siis prinsessalle. Hän on siitä iloinen, hän on iloinen kaikesta, mitä teet hänelle. Hän tekee kaiken, mitä käsket.”

Malthe katsoo pelokkaasti Simonia, joka istuu hänen vieressään. Simonia naurattaa, mutta Malthen mielestä se kaikki on ahdistavaa. Koko pikkupoika on ihan helkkarin ahdistava. Sehän on vain pikkupoika, jotain yhdeksänvuotias. Se on Sonny, kodinkonemiehen poika. Malthe on kuullut, että poika puhuu aina ihan pimeitä, ja on kuulemma käynyt koulupsykologillakin. Ja pojan sisko on kuulemma ihan seksihullu, niin ysiluokan pojat ovat sanoneet. Tyttö kuulemma tekee heidän kanssaan ihan mitä vain.

...

Pojilla oli muuten niin kivaa. He olivat löytäneet nipun vanhoja pornolehtiä vanhan junavaunun alta, sen vaunun, jossa Simonin isoisä istuu juomassa olutta silloin kun ei tee töitä minkkifarmillaan. Pojat eivät puhuneet lehdistä mitään saadessaan luvan lainata Puch Maxia ja ajaa lintutornille. Siellä he saivat olla rauhassa.

Sitten he kuitenkin huomasivat Sonnyyn maattuaan jonkin aikaa lukemassa lehtiä ja naureskelemassa niille. Sitten ei voinut kuin kerätä lehdet kasaan ja ruveta katsomaan poikaa.

...

Malthe haluaisi kovasti kokeilla sellaista rietasta naista kuin ne, joita hän on lehdessä nähnyt. Tai ehkä sellaista kuin Sonnyyn isosisko. Simon sanoo olleensa jo sillä lailla – ei Sonnyyn siskon kanssa vaan jonkun toisen. Se oli kuulemma ollut aivan mahtavaa. Ja se tyttö oli kuulemma ollut ihan villi. Maltheikin haluaisi. Hän ei vain tiedä, mitä kuuluu tehdä. Ehkä sen osaa sitten, kun on tilanne päällä.

Samassa Simon tökkää Malthea kylkeen ja hymyilee ovelasti. Malthe ei tykkää selaisesta. Simon on taas saanut jonkun hullun idean, ja silloin ei voi perääntyä. Simon nousee ylös ja lähtee Sonnyyn luo.

PELAAJALLE

Toisin kuin Sonny, Malthe on tämän luvun sivuhenkilöitä. Tehtäväsi on toimia Sonnyyn kanssa- ja vastapelaajana – sinun on oltava kiva Sonnya kohtaan ja samalla painostettava häntä. Sinä ja Simonin pelaaja ette kuitenkaan saa olla liian kovia ettekä vain kiusata Sonnya – tähän toivotte, että Sonny auttaisi teitä pääsemään yhteyksiin isosiskonsa kanssa.

Zenia

Asiat Vasenilla vain pahenevat. Jotain tulee tapahtumaan.

Eräs tyttö on palaamassa kotiin, mutta häntä pelottaa yhtä paljon kuin minuakin. Siitä ei tule mitään iloista kotiinpaluuta.

Ehkä voin käyttää hyväkseni tytön pelkoa. Hän voi ehkä kertoa minulle jotain. Ehkä hän voi auttaa minua ymmärtämään. Mutta hän ei voi kuulla minua. Vain Sonny voi.

Täytyykö minun varoittaa häntä, vai voinko odottaa, että hän auttaisi minua?

Ehkä hän pääsee paikkoihin, joihin minä en pääse.

...

Sinä olet Zenia. Olet 13-vuotias. Olet kuollut, peloissasi ja vankina elämän ja tuonpuoleisen välillä.

Verstaassa ja lintutornissa on jotain outoa. Et pääse niihin sisälle, sillä kipu kasvaa liian suureksi. Kaikki mustenee, kun vain yritätkin lähestyä noita paikkoja.

Ainoa yhteytesi elävien maailmaan tapahtuu Sonnyyn, tuon Prinsessa Zeniasta juttuja kertovan poikaraukan välityksellä. Jotain on kuitenkin tapahtumassa, voit aavistaa sen. Lähestyt totuutta. Mutta samalla lähestyt kauhuja, jotka saavat sielusi kirkumaan.

Sonny, 9-vuotias koululainen

Isä on lähtenyt hakemaan Tenna koululta. Sonny olisi tahtonut mukaan, mutta ei saanut tulla. Sellaista se on. Sonny on kuitenkin iloinen, sillä hänellä on ollut ikävä Tenna. Mutta Tennasta on voinut puhua – hän ei ole niin kuin Zenia, josta sanotaan, ettei häntä ole olemassa. Tenna onneksi on.

Sonny on myös iloinen, koska hän voi kertoa Tennalle kaikenlaista, sekä Zeniasta että muustakin. Kaikesta siitäkkin, mikä ei ole kivaa. Sekin on hyvä, että isä nyt varmasti tulee iloiseksi. Sonny on varma, että isäkin on todella iloinen, kun Tenna tulee kotiin. Ehkä tulee myös vieraita, ja ehkä he tuovat pitsaa.

PELAAJALLE

Olet tässä luvussa sekä Zenian henki että Sonny. Sonny on ainoa, jolle Zenia voi puhua, ja se tapahtuu Sonnyyn mielikuvitusmaailman kautta. Et pelaa kohtauksia Zenian ja Sonnyyn välillä, vaan vain kohtauksia, joissa Sonny tapaa muita. Näissä kohtauksissa Sonny voi kertoa mielikuvitusmaailmastaan ja näin vihjailla ja varoittaa isosiskoaan Tenna, joka palaa kotiin. Voit ehkä myös käyttää häntä apunasi kaivautuessasi yhä syvemmälle salaisuuksiin.

Zenia saa myös lopulta kyvyn vaikuttaa fyysisen maailman asioihin. Voit esimerkiksi liikutella ovia ja puhaltaa kynttilöitä sammuksiin. Voit käyttää hyväksesi tällaisia pikkuasioita, jotka Sonnyyn kertomuksiin yhdistyneenä vaikuttavat peliin ja tarinaan ja luovat epämiellyttävän tunnelman Sonnyyn ympärille.

Tenna, 16 vuotta, Jörgenin tytär, Katen tytärpuoli

Hän ei halua kotiin. Ei, ei todellakaan.

Mutta ei asialle mitään voi. Isä istuu pihalla autossaan ja odottaa. Nyt on mentävä kotiin. Kotiin Vasenille.

Pitkät, lämpimät halaukset ystäville. Tenna ei itke. Hän on vahva ja pysyy lujana, eikä näytä mitään. Osaavatkohan ystävät kuvitellakaan, kuinka peloissaan Tenna on?

Lopuksi Tenna näkee työvuorossa olevan opettajan. Tenna hymyilee hieman. Nähdään, opettaja sanoo, ja Tenna nyökkää. Tenna oli kertonut juuri tuolle opettajalle, kuinka mielellään hän jäisi kouluun myös lomaviikoksi. Opettaja oli ollut hyvin ymmärtäväinen, mutta se ei muuttanut asiaa.

...

Tenna kaippaa kotoa vain Sonnya ja tämän tarinoita. Lopuilla ei ole niin väliä. Viime aikoina hän on ajatellut vain lukiota ja uutta elämäänsä, kaukana poissa siitä kaikesta, kapakkatarinoista, tyhmistä pojista ja kaikista kodinkoneista. Tenna on jo elänyt kuukausia maailmassa, jossa on ystäviä ja toimivia koneita – ei hylättyjä pesukoneita siellä sun täällä.

Tennan omasta mielestä pinto-ohjaajan idea sisäoppilaitoslukioon menemisestä ei ollut hyvä. Itse asiassa hän vastusti sitä alussa. Hän arveli, ettei isä missään tapauksessa antaisi hänelle lupaa muuttaa pois kotoa, eikä heillä olisi varaakaan. Isä sanoisi varmasti, ettei hänen rahojaan käytettäisi johonkin typerään kouluun.

Kunta kuitenkin maksoi kaiken ja Tenna muutti. Häntä pelotti tulla kouluun ensimmäistä kertaa, ja hän pysytteli tiiviisti seinän vierustalla eikä tahtonut katsoa kehtään silmiin. Varsinkaan ketään poikaa. Hän oli varma, että kaikkia kävisivät pian hänen kimppuunsa. Mutta kaikki olivatkin tosi mukavia, opettajatkin.

...

Auto odottaa ulko-oven luona ja isä istuu siinä. Hän odottaa, eikä ole edes vaivautunut nousemaan autosta. Tenna tietää hänen tupakoivan, ja voi jo tuntea isän savukkeiden savun raastavan nenänsä.

Tenna avaa hitaasti pelkkäänpuoleisen oven ja istuu autoon. Hän sulkee oven melkein äänettömästi. Hän katsoo isäänsä, joka todellakin tupakoi, eikä vilkaisekaan häneen. Isä vain polttaa savukkeensa loppuun ja käynnistää moottorin. Kumpikaan ei sano pitkään aikaan mitään.

PELAAJALLE

Tenna on luvun päähenkilö. Sinun kotiinpaluusi ja näkökulmasi ovat kohtauksen ylläpitäviä voimia. Anna kohtauksissa tilaa Sonnylle, mutta osoita selvästi myös suhteesi toisiin perheenjäseniin.

Jörgen, kodinkoneasentaja ja -myyjä

‘Bjergein lukio’ lukee entisen hoivakodin seinään kiinnitettyssä kyltissä. Jörgen rummuttaa kärsimättömästi kojelautaa odottaessaan. Hän vihaa odottamista.

Jos se tyttö vain voisi koota kampeensa ja olla lähtövalmis ajoissa. Naurettavaa halailla tuolla tavalla tyhmiä ystävättäriä. Ei se nyt mikään maailmanloppu ole, jos ei ole hetkeen koulussa.

Lopultakin kuuluu avautuvan autonoven ääni, ja Tenna kiipeeä kyytiin. Jörgen ei vilkaisekaan häntä. Hän vain polttaa tupakan loppuun, vääntää avainta ja käynnistää moottorin.

Tennakaan ei puhu mitään. Piru vie, hän on tarpeeksi hyvä. Nätti tyttö, todellakin.

...

Kate ei sanonut mitään, kun Jörgen ilmoitti lähtevänsä hakemaan Tenna. Hän vain nyökkäsi. Kaikki muu olisikin ollut turhaa – eihän Tenna Katen tytär ole. Sonny pyysi päästä mukaan, mutta Jörgen sanoi ehdottoman ein. Pikkupoikien ei sovi hakea isoja tyttöjä sisäoppilaitoksesta, Jörgen oli sanonut, ja Sonny hyväksyi asianlaidan.

Nyt Jörgen on melkein iloinen ajatellessaan, kuinka kunnan akka joutuu soittamaan heille. Aivan varmasti hän soittaa. Sittenpä eukko oppii, ettei hän päätä mistään. Tenna on Jörgenin tytär – ei kunnan eukon, joten parasta olla puuttumatta ihmisten asioihin. Kunnan eukko voi työntää pitkän, nuuskivan nenänsä jonnekin muualle. Hän tietää yhtä hyvin kuin Jörgenkin, ettei voi tehdä mitään ilman Jörgenin lupaa.

Ja kaikkein iloisin Jörgen on saadessaan tyttärensä kotiin. Sinne hän kuuluu. Siellä hän voi levittää iloa ympärilleen.

...

Jörgen pysäyttää auton padon luona. He eivät ole vielä perillä, mutta tauko on paikallaan ennen kotiinpaluuta. Nyt on hyvä hetki hieman puhua Tennalle.

Hän sytyttää vielä yhden tupakan ja katsoo tytärtään. Hän rakastaa tätä todellakin aivan pirun paljon. Hän on iloinen saadessaan tytön kotiin. Hän on iloinen talvilomasta.

Pieni pysähdys vain. Siihen tyttö saa luvan alistua. Istutaan vain hetki vuonoa katsellessa.

PELAAJALLE

Tenna on tämän luvun keskipiste. Hänen kotiinpaluunsa on tarinan kantava voima. Jörgenin roolissa tehtäväsi on olla Tennan vastustaja ja saada hänet kaiken aikaa epäilemään, mitä kotona on tekeillä. Samalla olet stressaantunut ja toivot saavasi huomiota ja tunnustusta harvoilta perhetuultasi.

Luvun edetessä sinun on selvitettävä itsellesi, miksi Jörgen on hakenut Tennan kotiin.

Muista myös, että Tenna on vain sinun tyttäresi – Kate on vain äitipuoli.

Kate, työn kanttori, 9-vuotiaan Sonнын äiti ja 16-vuotiaan Tennan äitipuoli

Jörgen on lähtenyt hakemaan Tenna koululta. Kate ei sanonut mitään. Sellaisiin asioihin hänellä ei ole mitään sanomista, eihän hän ole Tennan äiti. Hän tietää, että Jörgen sanoisi niin, jos hän yrittäisi sanoa jotain. Ja oikeassahan Jörgen on.

Kate tuijottaa kahvikuppiinsa, jollaisia hän on tänään tyhjentänyt jo monta. Taas yksi viikko ilman mitään tekemistä. Taas yksi viikko, jolloin hän unelmoi pyörryttävästä urkumusiikista ja kanttorina työskentelystä, mutta joutuu sen sijaan tyytymään hiljaiseloon Vasenilla. Ja kuitenkin tämä on erilainen viikko. On talviloma. Sonny ja Tenna ovat kotona. Nyt pitäisi viettää aikaa yhdessä perheenä. Nyt pitäisi katsoa filmejä videolta, pelata pelejä tai lähteä elokuviin. Mutta Vasenilla ei harrasteta selaista. Täällä eletään hiljaiseloa. Täällä tehdään jotain aivan muuta.

...

Kate haluaisi kovasti olla iloinen ja nähdä Jörgenin ja lapsetkin iloisina. Hän kuitenkin tietää, etteivät kaikki voi olla samaan aikaan iloisia. Vasenilla se vain on mahdotonta. Mutta parasta on, kun Jörgen on iloinen. Silloin on rauha maassa. Se saa Katenkin iloiseksi, ja silloin Jörgen on hänelle hyvä.

PELAAJALLE

Tenna on tämän luvun keskipiste. Katen roolissa tehtäväsi on valita, kuinka suhtaudut häneen. Oletko ilkeä äitipuoli, vai kenties avoin ja lämminsydäminen? Entä mitä mieltä olet siitä, että Jörgen on tuonut hänet kotiin vastoin hänen tahtoaan? Samalla on tärkeää, että annat luvun aikana viitteitä siitä, paljonko Kate todellisuudessa tietää tapahtumista Vasenilla.

Tässä luvussa ei käytetä kirjallisia henkilökuvia. Pelaajat saavat pelata haluamiaan hahmoja aikaisempien kuvausten pohjalta. Luvun ensimmäisessä kohtauksessa Britta saa lyhyen yhteyden Zenian henkeen, ja kaikki pelaajat esittävät yhdessä Zeniaa.

ZENIA

Kukaan tietty pelaaja ei ole Zenia tässä kohtauksessa. Kappaleen alkaessa hänen ruumiinsa kohoaa kanaalin pintaan, ja samalla hänen henkensä katoaa, eikä enää tämän jälkeen ole läsnä.

